

Peněvadž pak dle § 2 posléz uvedeného zákona měly po skončení okolkování jen bankovky, kolkované kolkem československé republiky nucený oběh, nutno za to míti, že i pravá bankovka rak.-uherské banky stala se po 10. březnu 1919 v republice čs. nepravou, padělanou, jakmile opatřena byla kolkem nepravým, za jaký přece poštovní známka musí býti považována.

Čís. 286.

Vydávání zločinců mezi republikou Československou a Rakouskou jest přípustno s obmezeními, jež jsou obvyklá ve styku mezinárodním a k nimž náleží též zásada o specialitě vydávání zločinců.

(Rozh. ze dne 23. října 1920, Kr II 109/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Jihlavě ze dne 30. ledna 1920, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přestupkem § 320 písm. e) tr. z., rozsudek v tomto směru zrušil a zprostil obžalovaného z obžaloby pro přestupek § 320 lit. e) tr. z.

Důvody:

V úvahu přichází zmateční stížnost obžalovaného jen potud, pokud uznán byl vinným též přestupkem § 320 lit. e) tr. z. Zmateční stížnost jest v tomto směru odůvodněna. Obžalovaný byl vydán na požádání krajského soudu jihlavského na základě usnesení vídeňského vrchního zemského soudu ze dne 23. října 1919, schváleného výnosem státního úřadu pro spravedlnost ze dne 30. října 1919, dle § 59 tr. ř. za účelem stíhání pro zločin § 183 tr. z. a pro přestupky § 461 tr. z., § 20 cíś. nař. ze dne 24. března 1917, čís. 131 ř. z., v případech, v dožádání krajského soudu jihlavského výslovně uvedených. O přestupku dle § 320 lit. e) tr. z. není zmínky ani v dožádání krajského soudu ani v usnesení povolující m vydání. Ovšem není dosud mezi Československou republikou a Rakouskem formelní úmluvy o vydávání zločinců, jak předpokládá ji § 41 tr. z. Než dle výnosu min. sprav. ze dne 29. března 1919, čís. 6336/19 (číś. 5 věstn. min. sprav.), došlo mezi obojími ministerstvy spravedlnosti na dobu, než bude učiněna mezi oběma státy o tom úmluva, k dohodě o vzájemnosti na tom podkladě, že vydávání zločinců vládou rakouskou povoluje se na dožádání československých soudů s obmezeními, jež jsou obvyklá ve styku mezinárodním. K obmezením těm náleží ovšem též zásada o specialitě vydávání zločinců. Dle této však nesměl obžalovaný pro přestupek dle § 320 e) tr. z. spáchaný v tuzemsku před odchodem do cizozemska vůbec býti souzen, natož odsouzen. Již z toho důvodu jest rozsudek odsuzující ve směru tom postižen zmatkem dle § 281 č. 9 b) tr. ř.

Čís. 287.

Zákon o lichvě (cíś. nař. ze dne 12. října 1914 čís. 275 ř. z.). Lichvu páše po »živnostensku« (§ 4, odstavec první), kdo jedná s poznatelným